

عنوان مقاله:

بررسی جوانب تجدید مصالح و استفاده از مصالح نوین در فرآیند حفاظت و مرمت میراث تاریخی

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی شهرسازی و معماری دانش بنیان (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

شیما خدابنده لو - کارشناس ارشد مرمت میراث شهری، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران.

امیرمحمد شیرین پور - دانشجوی کارشناسی ارشد مرمت میراث شهری، دانشگاه علم و صنعت ایران.

خلاصه مقاله:

در عصر حاضر، حفاظت از میراث مصنوع، به طور فزاینده ای مورد تاکید قرار گرفته است. این میراث، حامل اطلاعات تاریخی و ارزشهای فراوانی برای نسل کنونی و آتی است. میراث مصنوع، نشاندهنده ی تاریخ جوامع، شیوه زندگی، علوم و تکنیکهای ساخت و فناوریهای کهن و ... است. یکی از ارکان حفاظت از میراث مصنوعی و به طور کلی میراث فرهنگی، حفاظت از میراث معماری هست. با توجه به اینکه عناصر اصلی سازنده این بناها، مواد و مصالح آن است و در طی زمان به دلایل متعدد روبه فرسایش میگذارد، پرداختن به این پرسش که «چه اقداماتی در راستای مرمت و تجدید مواد و مصالح میراث تاریخی میتوان به کار بست و مداخلات چگونه و تا چه میزان باشند؟» ضرورت می یابد. در همین راستا پژوهش حاضر سعی در امکان سنجی استفاده از مصالح نوین و بررسی ضرورتهای استفاده از مصالح بوم آورد در حفاظت و مرمت میراث تاریخی دارد و جوانب گوناگون استفاده از آنها را مورد ارزیابی قرار میدهد. به این منظور مطالعه و شناخت ویژگی مصالح سنتی و نوین، بررسی اثرات آنها در روند حفاظت و مرور قوانین موجود در این حوزه موردتوجه قرار گرفته است. پژوهش به روش کیفی تدوین شده و با توجه به اهداف با استفاده از راهبرد ترکیبی به بررسی موضوع پرداخته شده. راهبردهای توصیفی-تحلیلی و استدلال منطقی ساختار این پژوهش را شکل داده اند. نحوه گردآوری اطلاعات پایه بر اساس مطالعات کتابخانه ای است. و بر پایه آن مدل پیشنهادی، اصول تجدید مواد و مصالح در میراث معماری و همچنین روشهای ممکن جهت اجرای این اقدامات ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

میراث تاریخی، حفاظت، مرمت دانش بنیان، مصالح بوم آورد، فناوری های نوین، پایداری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1376271>

